

## O soudu nad světem a o naději pro něj

**J** 12,12-26: Druhého dne se dovědělo mnoho poutníků, kteří přišli na svátky, že Ježíš přichází do Jeruzaléma. Vzali palmové ratolesti, šli ho uvítat a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král izraelský.“ Ježíš našel oslátko a vsedl na něj, jak je psáno: „Neboj se, dcero Siónská, hle, král tvůj přichází, sedě na oslátku.“ Jeho učedníci tomu v té chvíli nerozuměli, ale když byl Ježíš oslaven, tu se rozpomenuli, že to o něm bylo psáno a že se tak stalo. Zástup, který byl s ním, když vyvolal Lazara z hrobu z vzkřísil ho z mrtvých, vydával o tom svědectví. Proto ho také přišlo uvítat množství lidu, neboť slyšeli, že učinil toto znamení. Farizeové si řekli: „Vidíte, že nic nezmůžete! Celý svět se dal za ním.“ Někteří z poutníků, kteří se přišli o svátcích klanět Bohu, byli Řekové. Ti přistoupili k Filipovi, který byl z Betsaidy v Galileji, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej a Filip to šli říci Ježíšovi. Ježíš jim odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.“

**J** 12,31-33: Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít.

**B**oha nikdy nikdo neviděl a člověk se nemá klanět svým představám, které si o Bohu dělá, ale má pozorně vnímat, co by měl dělat pro život, aby to byl život dobrý. V některých

kulturách je to jinak, ale v Bibli (a tedy také u židů a u křesťanů) je to takhle. Občas se našli lidé, kteří uměli říct docela přesvědčivě, co máme pozorně vnímat, aby život byl dobrý, a někdy jim lidi docela naslouchali. Bylo to tak i v Ježíšově případě, a tak se stalo, že se v jednu chvíli stal hvězdou a byl populární. Popularita rozhodně není totéž co kvalita. Co říkal a dělal Ježíš, to kvalitní bylo, protože to bylo pravdivé a protože to byla Boží vůle. A teď to zrovna bylo i populární, ale zanedlouho nebude.

Ježíš mířil do hlavního města a lidi mu lemovali cestu ratolestmi a provolávali slávu. Bylo jich opravdu mnoho, protože byly svátky a oni navíc byli zvědaví na muže, o němž kolovaly zajímavé zvěsti. O to hůř to nesli ti, kdo byli u moci: už dřív se usnesli, že ho nechají odstranit, a teď přidávali další jména, koho ještě.

„Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka,“ povídá Ježíš, ale tou hodinou, která přišla, nemyslel ty davy, jež mu provolávají slávu, nýbrž to, co teprve nastane. Přišla hodina, aby byl oslaven, ale to oslavení se jim nebude líbit a jeho bude bolet: kříž.

Upřesnil to přirovnáním: Když zasejete zrno, přinese užitek. Kdyby se zrno nějak ubránilo, aby nepadlo do země, nic z něj nevyroste. Kdo z lidí si po chrobáčím vzoru před sebou valí svou životní kuličku a nehodlá se bez ní obejít, hodně ztratí. Kdo se jí vzdá, získá víc. Život věčný. Tak to Ježíš řekl a posluchačům ta slova mohla připomenout Boží soud. A on ten soud sám vzápětí zmínil, když řekl, že probíhá právě teď. Svět má na zádech naložen hřích, ale beránek Boží ho z něj sejme. To je ten soud.

## II.

**T**akovýto rámeček vykreslil vypravěč evangelia Jan a my v něm žijeme. Křesťané už jsou tu dvě tisíciletí, ale k Božímu království máme stejně daleko a stejně blízko jako ti dávní první před námi. Zlepšování lidstva a vývoj směrem k Božímu království se jaksi nekoná. Že by se svět spíš zhoršoval? Jak v čem (čím starší jsme, tím víc to někde vidíme), ale dřívější doby nebyly

zářivější ani čistší.

Žijeme, jak umíme, a není lhostejné, kam máme namířeno. Nad světem probíhá soud a jeho vládce bude vyhozen ven. Na pozici šéfa tohoto světa se zkoušejí pasovat všelijací psychopati, kterým na vašem životě vůbec nesejde, a zrovna tím jsou nebezpeční. V Bibli se však za vládce světa označuje někdo mnohem mocnější a horší. Apoštol Pavel upozorňuje, ať si to nespletete a nebojujeme proti lidem, ale proti moci a silám, které ty lidi mají v hrsti. Vždyť i nás si dokážou ochočit k obrazu svému (a před branami církvi se nezastaví).

Je pro mě skličující poslouchat výroky o tom, že jsme a máme být na prvním místě a že máme sami málo a že už musíme dohlápnout na ty, kdo nám to tu kazí. To není česká specialita, to se teď říká leckde. Nějak si nedokážu představit, že by tohle blábolení nabízel Ježíš. Kristus je pravé světlo, svědčí Bible. Jistěže se dá chodit i ve tmě, jenom není zřejmé, kam dojdeme, ale pokud se tak rozhodneme, můžeme. Bible tomu říká soud. Nad námi. Ale ještě je čas: dokud to světlo máte, neustávejte v cestě, aby vás nezaskočila tma.

Tma, o níž je tu řeč, je strašně nepříjemná. Co se proti ní dá dělat? Lidstvo nenapravíme a ani to po nás nikdo nežadá. Ale přinejmenším se nemusíme přizpůsobovat těm, komu na životě druhých nesejde. „Odstraníš-li ničemná slova a budeš-li štědrý k ztrápenému, vzejde ti v temnotách světlo,“ napsal prorok Izajáš už hodně dávno. Vrátiš-li slovům původní význam, uslyšíš, co před tebou někdo zkoušel skrýt v záplavě a změti mnoha planých řečí.

### III.

Ježíš řekl – bylo to těsně před Velikonocemi – že probíhá soud nad světem a že jeho šéf bude vyhozen ven. „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ Soudit nás bude on, nikoli šéf tohoto světa, který si potmě podmanil mocné psychopaty i jejich užvaněné poddané. Přejde světlo Kristus a všechny přitáhne k sobě. Poslední biblická kniha to říká podobně:

On to celé vyhrál Beránek, ten obětovaný. Dábel zatím řádí jak černá ruka, protože ví, že už to má sečtené – tak už se s ním nedávejte do party, už to nestojí za to.

Ten příběh je o nás a je v Bibli zapsán pro nás. Ježíš zemřel nehezkou smrtí, a přece od něj čerpáme naději pro život. Kdyby někdo chtěl přece jen „vidět Ježíše“ jako někdejší poutníci, co se po něm sháněli, neměli bychom jim ukazovat žádného divotvorného vůdce, proslulého mága ani oblíbeného učitele, za kterým se táhnou zástupy. Ježíš přišel kvůli tomu, aby svou smrtí otevřel lidem naději pro život. To máte jako s tím pšeničným zrnem. Buď zůstane samo, anebo v zemi zemře – a výsledek je, že bude z čeho žít.

To udělal Ježíš. Co můžeme my? Můžeme v záplavě planých řečí hledat, co je pravdivé, protože od Boha (jestli je to právě populární nebo nepopulární, je lhostejné). Můžeme přijmout naději, kterou nám Bůh nabízí, a můžeme si všimat, jak moc je lidí, kterým životní naděje schází a kteří něco potřebují, ale nikoho nemají. Tak jim budme blíž.

„Odstraníš-li ničemná slova a budeš-li štědrý k ztrápenému, vzejde ti v temnotách světlo,“ napsal kdysi dávno jeden prorok a v evangeliu se k tomu podotýká, že kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Životní světlo si sami neobstaráme, ale je jím pro nás Kristus, pokud o to stojíme. Tak se ho držme jak ratolesti kmene, ať jsme děti světla.

požehnání

Těžko říct, jaké dny nás čekají: ale ať vám v nich určitě neschází Kristova milost, vždyť bez ní by náš život stál pevně leda tak jako dům na písku.

Těžko říct, čeho se kdy lekne a co nás rozesmutní: ať vás při tom vždycky podrží Boží láska, díky které nejsme sami ani ve smutku a trápeních.

Těžko říct, jaké úkoly nás kde čekají, kdo nás bude potřebovat a co je třeba udělat: ať vás vždycky vede přítomnost Ducha

svatého - abyste neklesali pod tíhou zbytečných úkolů ani neúnosných břemen, ale abyste poznali a našli, co je dobré, Bohu milé, dokonalé, a obnovili tím svou mysl.

Amen.